

บันทึก

หลักการและเหตุผล

ประกอบร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลแสนตอ

เรื่อง การจัดตั้งปฏิภูมและมูลฝอย

.....

หลักการ

เพื่อปฏิบัติการควบคุมและจัดเก็บอัตราค่าธรรมเนียม การจัดตั้งปฏิภูมและมูลฝอยให้เป็นไปตาม
พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

เหตุผล

ด้วยกระทรวงสาธารณสุข ได้ออกกฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2536) ออกตามความในพระราช
บัญญัติสาธารณสุข พุทธศักราช 2535 และได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 110 ตอนที่ 226 วันที่ 29
มิถุนายน 2536 โดยได้กำหนดอัตราค่าธรรมเนียม การเก็บ และขนส่งสิ่งปฏิภูม หรือมูลฝอย และอัตราค่าธรรมเนียม
ในการออกใบอนุญาตรับทำการเก็บขนส่งสิ่งปฏิภูมหรือมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจขึ้นใหม่ และให้หน่วย
บริหารราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจตราข้อบัญญัติกำหนดอัตราค่าธรรมเนียม ที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงดังกล่าว
องค์การบริหารส่วนตำบลแสนตอ จึงจำเป็นต้องตราข้อบัญญัติ เรื่อง การจัดตั้งปฏิภูม และมูลฝอย ตามที่หรือ
ทางสาธารณะและสถานที่เอกชน วิธีการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิภูม และมูลฝอย หรือให้เจ้าของหรือผู้ครอบครอง
อาคาร หรือสถานที่ใด ๆ ปฏิบัติให้ถูกต้องด้วยสุจริตลักษณะตามสภาพ หรือลักษณะการใช้อาคารหรือสถานที่นั้น ๆ

วิธีการและเงื่อนไขให้ผู้ได้รับอนุญาตปฏิบัติและการอื่นใดที่จำเป็นเพื่อให้ถูกต้องด้วยสุจริตลักษณะ
ตลอดจนหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาตใบแทนใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาตและอัตราค่า
ธรรมเนียม

ร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลแสนตอ
เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. 2549

โดยที่เห็นเป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลแสนตอ ว่าด้วยการกำจัดสิ่ง
ปฏิกูลและมูลฝอย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 60 แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 แก้
เพิ่มเติมโดยมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล(ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 ประกอบกับมาตรา 20
มาตรา 54 มาตรา 55 มาตรา 58 และมาตรา 63 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 องค์การบริหารส่วน
ตำบลแสนตอ โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาองค์การบริหารส่วนตำบลแสนตอ จึงตราข้อบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลแสนตอ เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูล
และมูลฝอย พ.ศ. 2549”

ข้อ 2 ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลแสนตอ เมื่อได้ประกาศโดยที่เปิดเผย
ที่สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลแสนตอ แล้ว 7 วัน

ข้อ 3 บรรดา ข้อบัญญัติ เทศบัญญัติ กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วใน
ข้อบัญญัตินี้ หรือขัด หรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ 4 ในข้อบัญญัตินี้

“สิ่งปฏิกูล” หมายความว่า อุจจาระ หรือปัสสาวะ และหมายความรวมถึงสิ่งอื่นใดซึ่งเป็น
สิ่งโสโครก หรือมีกลิ่นเหม็น

“มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า ถุงพลาสติก ภาชนะที่
ใช้อาหาร เศษอาหาร เศษสัตว์ หรือซากสัตว์ รวมตลอดถึงสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์หรือที่อื่น

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทาง ซึ่งมีไว้เป็นของเอกชนและประชา
ชนสามารถใช้ประโยชน์ หรือใช้สัญจรได้

“เขตสถาน” หมายความว่า ที่ซึ่งใช้เป็นที่อยู่อาศัย เช่น เรือนโรง เรือ หรือแพ ซึ่งอาศัยและ
ให้หมายความรวมถึงบริเวณของที่ซึ่งใช้เป็นที่อยู่อาศัยนั้นด้วย จะมีรั้วล้อมหรือไม่ก็ตาม

“อาคาร” หมายความว่า ดึก บ้าน เรือน ร้าน โรง แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือสิ่งก่อสร้าง
อื่นอย่างอื่นซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่ หรือเข้าใช้สอยได้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายองค์การบริหารส่วนตำบลเสนอ

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่า
การกระทรวงสาธารณสุข ให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

“นายจ้าง” หมายความว่า ผู้ซึ่งตกลงรับลูกจ้างเข้าทำงาน โดยจ่ายค่าจ้างให้และหมายความ
รวมถึงผู้ซึ่งได้รับมอบหมายให้ทำงานแทนนายจ้างเป็นนิติบุคคลหมายความว่าผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลนั้น
และหมายความรวมถึงผู้ได้รับมอบหมายให้ทำงานแทนผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคล

“ลูกจ้าง” หมายความว่า ผู้ซึ่งตกลงทำงานให้นายจ้างเพื่อรับค่าจ้าง ไม่ว่าจะเป็นผู้รับค่าจ้าง
ด้วยตนเองหรือไม่ก็ตาม และหมายความรวมถึงลูกจ้างประจำ และลูกจ้างชั่วคราว แต่ไม่รวมถึงลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยว
กับงานบ้าน

“ลูกจ้างประจำ” หมายความว่า ลูกจ้างซึ่งนายจ้างตกลงจ้างไว้ไม่เป็นการประจำ เพื่อทำงาน
อันมีลักษณะเป็นการครั้งคราว เป็นการจร หรือเป็นไปตามฤดูกาล

ข้อ 5 ห้ามผู้ใด ถ่าย เท ทิ้ง หรือทำให้มีสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ในทางสาธารณะหรือที่สาธารณะอื่นใด
เป็นต้นว่า ถนน ซอย ตรอก แม่น้ำ คลอง คู สระน้ำ บ่อน้ำ เว้นแต่ในที่ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าพนักงานสาธารณสุข
หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นอนุญาตให้จัดตั้งหรือจัดตั้งไว้ให้โดยเฉพาะ

ข้อ 6 ห้ามผู้ใดนำสิ่งปฏิกูลไปทิ้งในทางสาธารณะ หรือที่สาธารณะอื่นใด เว้นแต่จะได้อำนาจหรือที่
เก็บมิฉะนั้นไม่ให้มีสิ่งปฏิกูล หรือกลิ่นเหม็นรบกวนมาข้างนอก

ข้อ 7 ห้ามผู้ใดถ่าย เท ทิ้ง สิ่งปฏิกูลลงในที่รองรับมูลฝอย

ข้อ 8 ผู้ครอบครองสถานที่ อาคารหรือเคหสถาน ต้องให้มีที่รองรับมูลฝอยในสถานที่ อาคาร หรือเคหะ
สถานในครอบครองของตน

ข้อ 9 ที่รองรับมูลฝอยต้องไม่รั่ว และมีฝาปิดมิดชิดกันแมลงวัน และสัตว์ได้ตามแบบซึ่งพนักงานเจ้า
หน้าที่ เจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นชอบ

ข้อ 10 ผู้ครอบครองสถานที่ อาคาร หรือ เคหสถาน ต้องรักษาบริเวณสถานที่ อาคาร หรือเคหสถานใน
ครอบครองของตน ไม่ให้มีสิ่งปฏิกูลมูลฝอย หรือสิ่งเปรอะเปื้อน หรือการถ่ายเท หรือทิ้งสิ่งปฏิกูล มูลฝอย ใน
ประการที่ขัดต่อสุขลักษณะ

ข้อ 11 ให้นายจ้างจัดให้มีสวมอันถูกต้องตามสุขลักษณะและมีปริมาณเพียงพอ แก่ลูกจ้างตามที่กระทรวง
มหาดไทยกำหนด

- (1) สถานที่ทำงานที่มีลูกจ้างไม่เกิน 15 คน ให้มีห้องน้ำห้องส้วมไม่น้อยกว่า อย่างละ 1 ที่
- (2) สถานที่ทำงานที่มีลูกจ้างไม่เกิน 40 คน ให้มีห้องน้ำไม่น้อยกว่า 1 ที่ และส้วมไม่น้อยกว่า 2 ที่
- (3) สถานที่ทำงานที่มีลูกจ้างไม่เกิน 80 คน ให้มีห้องน้ำไม่น้อยกว่า 1 ที่ และส้วมไม่น้อยกว่า 3 ที่
- (4) สถานที่ทำงานที่มีลูกจ้างเกิน 80 คน ขึ้นไป ให้มีห้องน้ำและส้วมเพิ่มขึ้นอีกอย่างละ 1 ที่ สำหรับจำนวนลูกจ้างทุก ๆ 50 คน
- (5) สถานที่ทำงานที่มีลูกจ้างทั้งชาย และหญิง ให้มีห้องน้ำและส้วมสำหรับหญิงและชายไว้เฉพาะพอสมควร

สำหรับส้วม ต้องจัดให้ถูกต้องตามสุขลักษณะ และให้มีกระดาดชำระตามสมควรและให้มีอ่างล้างมือหน้าห้องส้วมอย่างน้อย 1 อ่าง หรือ 1 อ่างต่อส้วม 4 ที่

ข้อ 12 เมื่อปรากฏแก่เจ้าพนักงานสาธารณสุขว่าได้เกิด หรือมีเหตุสงสัยว่าได้เกิดโรคติดต่ออันตรายอย่างใดเกิดขึ้นในอาคาร สถานที่ หรือเคหสถานใด ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยเห็นชอบของเจ้าพนักงานสาธารณสุขประกาศหรือออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ใดดำเนินการ ดังต่อไปนี้

1. จัดให้มีส้วมที่ถูกสุขลักษณะตามข้อกำหนดดังนี้

- (1) ตัวเรือนส้วม ต้องมั่นคง แข็งแรง และมีฉิด
- (2) พื้นที่ภายในห้องส้วมต้องไม่น้อยกว่า 0.9 ตารางเมตร ต่อ 1 ที่นั่ง และมีความกว้างไม่น้อยกว่า 0.9 เมตร
- (3) พื้นที่ห้องส้วมทำด้วยวัสดุแข็งแรง ทนทาน ทำความสะอาดง่าย มีความลาดเอียงอย่างน้อย 1 ต่อ 20 และมีจุดระบายน้ำทิ้งอยู่ในตำแหน่งต่ำสุดของพื้นที่ห้องส้วม
- (4) ต้องมีพื้นที่ช่องระบายอากาศอย่างน้อย 10% ของพื้นที่ห้องหรือมีพัดลมระบายอากาศ
- (5) มีแสงสว่างภายในห้องส้วมอย่างน้อย 5 ฟุต/แรงเทียน
- (6) มีหัวส้วมชนิดสามารถป้องกันกลิ่น และแมลงพาหะนำโรคได้ด้วยน้ำสูงจากพื้นห้องส้วมอย่างน้อย 0.20 เมตร
- (7) มีท่อระบายอุจจาระจากหัวส้วมลงสู่ระบบน้ำเสีย หรือบ่อเกรอะซึ่งน้ำไม่สามารถซึมเข้า - ออกได้ และมีความจุอย่างน้อย 0.75 ลูกบาศก์เมตร ก่อนปล่อยลงสู่บ่อซึมได้พื้นดิน หรือถังกรอง หรืออื่น ๆ ในลักษณะเดียวกัน
- (8) ที่ฐานส้วมมีท่อระบายอากาศขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางอย่างน้อย 1 นิ้ว สูงเหนือหลังคาส้วม

(9) มีน้ำสำหรับรดส้วมอย่างเพียงพอ

(10) ต้องรักษาความสะอาดส้วมและใช้ส้วมโดยไม่ถ่ายอุจจาระ ปัสสาวะนอกส้วม

(11) จัดให้มีส้วมที่ถูกสุขลักษณะในบริเวณที่เพียงพอกับจำนวนคนงาน คือ ส้วม 1 ที่ ต่อคนงาน 25 คน

2. จัดให้มีถังขยะที่ไม่รั่วซึม และฝาปิดทุกครอบครั้ว และมีที่รองรับขยะขนาดความจุ 200 ลิตร ต่อ 60

คน และการปกปิดป้องกันสัตว์พาหนะนำโรค และต้องเก็บขยะ โดยเฉพาะขยะเปียกต้องเก็บในถังที่มีฝาปิด และเก็บในถุงพลาสติก

3. จัดให้มีระบบระบายน้ำทิ้งที่ใช้การได้ดีจากครัวเรือนลงสู่ท่อระบายน้ำสาธารณะหรือปล่อยลงสู่บ่อ

ข้อ 13 ถ้าเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นว่า สถานที่ หรือบริเวณใดควรทำการเก็บสิ่งปฏิกูล หรือมูลฝอยไปทำการฝังกลบให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะยิ่งขึ้น โดยเรียกเก็บค่าธรรมเนียมเก็บขนเมื่อได้มีหนังสือแจ้งแก่ผู้ครอบครองสถานที่ อาคาร หรือเคหสถาน ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 15 วัน หรือเมื่อได้ปิดประกาศกำหนดบริเวณเก็บสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ที่เปิดเผยในบริเวณที่กำหนดไม่น้อยกว่า 3 แห่ง เป็นเวลาไม่น้อยกว่า 15 วัน นับแต่วันประกาศแล้ว ผู้ครอบครองสถานที่ อาคาร หรือเคหสถานจะต้องให้เจ้าหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือบุคคลผู้ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่ฝ่ายเดียวเท่านั้น เก็บขนสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยจากสถานที่ อาคาร หรือเคหสถานซึ่งตนครอบครอง โดยเสียค่าธรรมเนียมเก็บขนตามอัตราที่ได้กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้

ข้อ 14 ผู้ครอบครองสถานที่ อาคาร หรือเคหสถาน ซึ่งอยู่นอกบริเวณเก็บขนสิ่งปฏิกูลมูลฝอยตาม ข้อ 13 และผู้ครอบครองสถานที่ อาคาร หรือเคหสถาน ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมิได้กำหนดให้กำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยตามข้อ 13 ต้องกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยตามคำแนะนำของพนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น โดยวิธีอื่นใดที่ไม่ขัดต่อสุขลักษณะ

ข้อ 15 ห้ามผู้ใด ซึ่งมีใช่เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลแสนตอ ทำการขนเขี่ยหรือขุดมูลฝอยในที่รองรับ รถขน หรือสถานที่เทมูลฝอยใด ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบล หรือที่ตั้งอยู่ในที่หรือทางสาธารณะ

ข้อ 16 ห้ามผู้ใด ซึ่งมีได้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลแสนตอ ทำการถ่ายขนหรือเคลื่อนที่สิ่งปฏิกูลในถังรับ หรือขน สถานที่เท เก็บ หรือพักสิ่งปฏิกูลขององค์การบริหารส่วนตำบลแสนตอ

ข้อ 17 ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินกิจการรับทำการ เก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูล หรือมูลฝอยในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลแสนตอ โดยทำเป็นธุรกิจ หรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการเว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ 18 ผู้ใดจะขอรับใบอนุญาตดำเนินการรับการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลแสนตอ ตามข้อ 17 ให้ยื่นคำขอตามแบบ และเงื่อนไขพร้อมด้วยหลักฐานที่องค์การบริหารส่วนตำบลแสนตอ กำหนด และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในสัญญาต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ 19 เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ตรวจสอบความถูกต้อง และความสมบูรณ์ของคำอนุญาตแล้ว ปรากฏว่าถูกต้องตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ให้ออกใบอนุญาตหรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขออนุญาตทราบ กรณีไม่อาจออกใบอนุญาตได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับคำขอ

แต่ถ้าปรากฏว่าคำขอดังกล่าวไม่ถูกต้องหรือสมบูรณ์ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น รวบรวมความไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ทั้งหมด แจ้งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขให้ถูกต้องและสมบูรณ์ในคราวเดียวกันและในกรณีจำเป็นที่จะต้องส่งคืนคำขอแก่ผู้อนุญาต ให้ส่งคืนคำขอพร้อมทั้งแจ้งความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์ให้ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับคำขอ

ในกรณีที่มิเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาตหรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาตได้ภายในกำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวันแต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลา และเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้อนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดตามวรรคหนึ่งหรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วนั้น แล้วแต่กรณี

ข้อ 20 ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องชำระค่าธรรมเนียมตามอัตราท้ายข้อบัญญัตินี้ ภายในกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ผู้ได้รับใบอนุญาตผู้แทนหรือรับมอบอำนาจจากผู้ได้รับอนุญาต ได้รับแจ้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นหากมิได้ชำระค่าธรรมเนียมภายในระยะเวลาที่กำหนด จะต้องชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ เว้นแต่ผู้ได้รับใบอนุญาตจะได้บอกเลิกดำเนินการนั้นก่อนถึงกำหนดที่จะต้องชำระค่าธรรมเนียมดังกล่าว

ถ้าผู้ดำเนินการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูล ค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกันเกินกว่าสองครั้ง เจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดดำเนินการไว้จนกว่าจะเสียค่าธรรมเนียมและค่าปรับจนครบจำนวน

ข้อ 21 ผู้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ 22 เมื่อผู้ได้รับใบอนุญาตประสงค์ขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการ รับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูล จะต้องยื่นคำขอตามแบบเงื่อนไขพร้อมด้วยเอกสารที่องค์การบริหารส่วนตำบลแสนตอ กำหนดต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในสัญญาก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อยื่นคำขอพร้อมกับเสียค่าธรรมเนียมแล้ว ให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่า เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาตการพิจารณาต่ออายุใบอนุญาตให้ปฏิบัติตามข้อ 19

ข้อ 23 ใบอนุญาตให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

ข้อ 24 เมื่อผู้ได้รับอนุญาตไม่ประสงค์จะประกอบกิจการต่อไป ให้ยื่นคำขอบอกเลิกดำเนินกิจการต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น และต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อนเลิกดำเนินกิจการ

ข้อ 25 หากปรากฏว่าใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ผู้ได้รับอนุญาตจะต้องยื่นคำขอเจ้าพนักงานท้องถิ่น เพื่อขอรับใบแทนอนุญาตภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ แล้วแต่กรณีพร้อมหลักฐานดังต่อไปนี้

(1) เอกสารแจ้งความต่อสถานีตำรวจ กรณีการสูญหายหรือ

(2) ใบอนุญาตเดิม กรณีชำรุดในสาระสำคัญ

ข้อ 26 การออกใบแทนใบอนุญาต ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นดำเนินการตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขดังนี้

(1) ใบแทนใบอนุญาตให้ประทับตราสีแดงคำว่า “ใบแทน” กำกับไว้ และให้มีวัน เดือน ปี ที่ออกใบแทน พร้อมทั้งลงลายมือชื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นในใบแทน และคันขั้วใบแทน

(2) บันทึกหลังต้นขั้วใบอนุญาตเดิม ระบุสาเหตุการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญของใบอนุญาตเดิมแล้วแต่กรณี และเล่มที่ เลขที่ เลขที่ ปี พ.ศ. ของใบแทนใบอนุญาต

ข้อ 27 เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตาม พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และข้อบัญญัตินี้ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานสาธารณสุข และเจ้าพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(1) มีหนังสือเรียกบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำ หรือแจ้งข้อเท็จจริงหรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือให้ส่งเอกสารหลักฐานใด เพื่อตรวจสอบ หรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(2) เข้าไปในอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบหรือควบคุมให้เป็นไป ตามข้อบัญญัติหรือพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ในการนี้ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริงหรือเรียกหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่นั้น

(3) แนะนำให้ผู้ได้รับอนุญาตปฏิบัติ ให้ถูกต้องตามเงื่อนไขในใบอนุญาต หรือตามข้อบัญญัตินี้ หรือตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

(4) ยึดหรืออายัดสิ่งของใด ๆ ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชนเพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดี หรือเพื่อนำไปทำลายในกรณีจำเป็น

(5) เก็บ หรือนำสินค้า หรือสิ่งของใด ๆ ที่สงสัยว่าจะไม่ถูกสุขลักษณะ หรือจะก่อให้เกิดเหตุรำคาญ จากอาคารหรือสถานที่ใด ๆ เป็นปริมาณตามสมควร เพื่อเป็นตัวอย่างในการตรวจสอบ

ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการ หรือพนักงานสาธารณสุข หรือผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้ง จากเจ้าพนักงานท้องถิ่น บุคคลดังกล่าวจะต้องแสดงบัตรประจำตัวตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง ต่อบุคคลซึ่ง เข้ามาในขณะปฏิบัติหน้าที่ด้วย และให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

ข้อ 28 หากผู้ดำเนินการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยปฏิบัติ ไม่ถูกต้องตาม พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 กฎกระทรวง หรือประกาศที่ออกตาม พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 หรือข้อบัญญัตินี้ หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการดำเนินการกิจการนั้นแก้ไข หรือปรับปรุงให้ถูกต้องได้และถ้าดำเนินการนั้นจะก่อให้เกิดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะเกิดอันตรายอย่างร้ายแรง ต่อสุขภาพประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่น จะสั่งให้ผู้นั้นหยุดดำเนินการนั้นไว้ทันทีเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะเป็นที่ พอใจแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าปราศจากอันตรายแล้วได้ คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง ให้กำหนด ระยะเวลาที่จะต้องปฏิบัติตามคำสั่งไว้ตามสมควรแต่ต้องไม่น้อยกว่าเจ็ดวันเว้นแต่เป็นกรณีที่มีคำสั่งให้หยุดดำเนินการทันที

ข้อ 29 ถ้าเจ้าพนักงานสาธารณสุขตรวจพบเหตุไม่ถูกต้องหรือมีการกระทำใด ๆ ที่ฝ่าฝืนพระราช บัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 หรือข้อบัญญัตินี้ ในอันที่จะมีผลกระทบต่อสถานะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการ ดำรงชีพของประชาชนหรือจะเป็นอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชนเป็นส่วนรวมซึ่งสมควรจะดำเนิน การแก้ไขโดยเร่งด่วน ให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขออกคำสั่งให้ผู้กระทำการไม่ถูกต้อง หรือฝ่าฝืนดังกล่าวแก้ไข หรือ ระงับเหตุนั้น หรือดำเนินการใด ๆ เพื่อแก้ไขหรือระงับเหตุนั้นได้ตามสมควร แล้วให้แจ้งเจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบ

ข้อ 30 ถ้าผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินการรับการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูล หรือมูลฝอยไม่ปฏิบัติ หรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสา ธารณสุข พ.ศ. 2535 หรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบ กิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตนั้น เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งงดใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควร แต่ ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ 31 เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต

(1) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปและมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก

(2) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 หรือข้อบัญญัตินี้

(3) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้อง ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 กฎกระทรวงที่ออก ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 หรือข้อบัญญัตินี้หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาต และการปฏิบัติ หรือการปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรง ต่อสุขภาพของประชาชน หรือมีผลกระทบต่อภาวะเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีวิตของประชาชน

ข้อ 32 การแจ้งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามข้อ 20 ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาต ผู้แทน หรือผู้รับมอบอำนาจจากผู้ได้รับใบอนุญาต

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ให้ผู้ดำเนินการรับทำการเก็บ ขน หรือ กำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ขุดดำเนินการ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาต และคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้ดำเนินการ หรือผู้รับใบอนุญาตทราบ แล้วแต่กรณี

ในกรณีไม่พบตัว หรือไม่ยอมรับหนังสือดังกล่าว ให้ส่งหนังสือโดยทางไปรษณีย์ตอบรับหรือให้ปิดหนังสือนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนา หรือสำนักงานของผู้ต้องรับหนังสือ และให้ถือว่าผู้นั้นได้ทราบหนังสือ ตั้งแต่เวลาที่หนังสือไปถึง หรือวันปิดหนังสือ แล้วแต่กรณี

ข้อ 33 ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้ จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปี นับแต่วันที่ถูกลงสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ 34 ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น มีคำสั่ง ตามข้อ 20 วรรคสอง ข้อ 28 หรือมีคำสั่งในเรื่องการไม่ออกใบอนุญาต ตามข้อ 19 หรือไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต ตามข้อ 22 หรือเพิกถอนใบอนุญาตตามข้อ 31 หรือในกรณีที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขมีคำสั่ง ตามข้อ 29 ถ้าผู้ที่ได้รับคำสั่งไม่พอใจคำสั่งดังกล่าว ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่ง

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ไม่เป็นเหตุทุเลาการบังคับตามคำสั่ง เว้นแต่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขจะเห็นสมควรให้มีการทุเลาการบังคับตามคำสั่งนั้นไว้ชั่วคราว

คำสั่งของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้เป็นที่สุด

ข้อ 35 ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัติข้อ 17 มีความผิดตามมาตรา 71 วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัติ ข้อ 5 ถึงข้อ 16 มีความผิดตามมาตรา 73 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ข้อ 36 ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัติ ข้อ 18 ข้อ 24 มีความผิดตามมาตรา 73 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติ
สาธารณสุข พ.ศ. 2535

ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัติ ข้อ 5 ถึง ข้อ 24 มีความผิดตามมาตรา 73 วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติการสา
ธารณสุข พ.ศ. 2535

ข้อ 37 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียก หรือไม่ยอมแจ้งข้อเท็จจริง หรือไม่ส่งเอกสารหรือหลักฐาน
หรือไม่อำนวยความสะดวกในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข
ในงานเจ้าหน้าที่ ตามข้อบัญญัติ ข้อ 27 มีความผิดตามมาตรา 79 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.

ข้อ 38 ผู้ดำเนินกิจการผู้ใดดำเนินกิจการในระหว่างที่มีคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้หยุดดำเนิน
กิจการไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามข้อบัญญัติ ข้อ 20 วรรคสอง หรือข้อ 28 โดยไม่มีเหตุหรือ
อันสมควร มีความผิดตามมาตรา 80 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ข้อ 39 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานสาธารณสุข ตามข้อบัญญัติ ข้อ 20 โดยไม่มีเหตุหรือ
อันสมควร หรือขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานสาธารณสุข มีความผิด ตามมาตรา 81 แห่งพระราช
บัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ข้อ 40 ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัติ ข้อ 21 หรือ ข้อ 25 มีความผิดตามมาตรา 83 แห่งพระ
ราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ข้อ 41 ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดดำเนินกิจการในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต มีความผิดตามมาตรา 84
แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ข้อ 42 ผู้ซึ่งประกอบกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูล หรือมูลฝอยโดยทำเป็นธุรกิจ
โดยไม่ได้ประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการตามข้อบัญญัตินี้ ให้ยังคงประกอบกิจการได้ต่อไป แต่จะต้องมา
ขอใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้จากเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายในกำหนดเวลาเก้าสิบวันนับแต่วันที่ข้อบัญญัติใช้
เมื่อได้ยื่นคำขอแล้วให้ยังคงประกอบกิจการได้ต่อไปจนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะมีคำสั่งไม่ออกใบอนุญาตให้
ประกอบกิจการตามข้อบัญญัตินี้

ข้อ 43 ให้นายกองค้การบริหารส่วนตำบลแสนตอ มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้และ
ให้มีอำนาจออกระเบียบ ข้อบังคับประกาศ หรือคำสั่งเพื่อให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ 31 เดือนสิงหาคม พ.ศ. 2549

(ลงชื่อ)

(นายภควัฒน์

ชวลิตบำรุง)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลแสนตอ

อนุมัติ

(นายวรภัทร์ ตั้งตราตระกูล)

นายอำเภอท่ามะกา

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมเก็บขนสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย
ท้ายข้อบัญญัติ เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พุทธศักราช 2549

ลำดับ	รายการ	บาท
1.	อัตราค่าเก็บขนสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยตามมาตรา 20(4) แห่ง พรบ. การสาธารณสุข พ.ศ. 2535	
1.1	ค่าเก็บและขนอุจจาระหรือสิ่งปฏิกูลครั้งหนึ่ง ๆ	
	เศษของลูกบาศก์เมตรหรือลูกบาศก์เมตรแรก และ	ลูกบาศก์เมตรละ 250
	ลูกบาศก์เมตรต่อ ๆ ไป	150
	เศษไม่เกินครึ่งลูกบาศก์เมตร	1000 ลิตร = 1 m^3
	เศษเกินครึ่งลูกบาศก์เมตร ให้คิดเท่ากับ 1 ลูกบาศก์เมตร	$\leq 0.5 m^3$
1.2	ก. <u>ค่าเก็บและขนมูลฝอยประจำเดือน</u> ที่มีปริมาณมูลฝอยวันหนึ่งไม่เกิน 500 ลิตร	เดือนละ 30
	วันหนึ่งไม่เกิน 20 ลิตร	
	วันหนึ่งเกิน 20 ลิตร ค่าเก็บและขนทุก ๆ 20 ลิตร	
	หรือเศษของแต่ละ 20 ลิตร	30
	ข. <u>ค่าเก็บและขนมูลฝอยประจำเดือน</u> ที่มีปริมาณมูลฝอยวันหนึ่งเกิน 500 ลิตร ขึ้นไป	เดือนละ
	วันหนึ่งไม่เกิน 1 ลูกบาศก์เมตร = 1000 ลิตร.	2,000
	วันหนึ่งเกิน 1 ลูกบาศก์เมตร ค่าเก็บและขนทุก ๆ ลูกบาศก์เมตร หรือเศษของ	
	ลูกบาศก์เมตร	เดือนละ 2,000
	ค. <u>ค่าเก็บและขนมูลฝอยเป็นครั้งคราวครั้งหนึ่ง ๆ</u>	
	ไม่เกิน 1 ลูกบาศก์เมตร ~ 1000 ลิตร	ครั้งละ 150
	เกิน 1 ลูกบาศก์เมตร ค่าเก็บและขนทุก ๆ ลูกบาศก์เมตร	
	หรือเศษของลูกบาศก์เมตร	ลูกบาศก์เมตรละ 150
2	อัตราค่าธรรมเนียมในการออกไปอนุญาต	
2.1	ใบอนุญาตดำเนินการกิจการตามมาตรา 19 แห่ง พรบ. การสาธารณสุข พ.ศ. 2535	
	ก. รับทำการเก็บ ขน สิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์	
	ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ	ฉบับละ 5,000
	ข. รับทำการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทน	
	ด้วยการคิดค่าบริการ	ฉบับละ 5,000

1000 ลิตร = 1 ลูกบาศก์เมตร. = 5 ถังน้ำวิน.

200 ลิตร = 0.2 ลูกบาศก์เมตร. = 1 ถังน้ำวิน.